

РЕШЕНИЕ

№ 2074

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.02.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Николова

Вяра Русева

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **94** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63 ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба вх.№ 1080594/12.12.19г на [фирма]-С. с представляващ Д.С. срещу Решение от 22.11.19г по нахд № 9149/18г на СРС,НО, 18-ти състав, с което е потвърдено НП № 48/04.04.18г на Председателя на КРС , с което на касатора е наложено адм.наказание имуществена санкция в размер на 3000 лв, на осн. чл. 327 ал.4 вр. чл. 251б ал.1 т.1 вр. чл. 251и ал.1 т.2 от ЗЕС. Нарушението е констатирано на 29.01.18г, при проверка на документи в сградата на КРС в [населено място], като се изразява в следното: Към 29.01.18г /датата на проверката/, [фирма]-С. не съхранява всички данни за проследяване и идентификация на източника на връзката при интернет достъп, а именно- данни за идентифициране на потребител, на когото е предоставен мобилен номер 359895094779, чрез който се предоставя предплатена мобилна услуга за пренос на данни/активна предплатена карта за пренос на данни.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и отмяната на НП. Твърди се, че СРС не е отделил спорното от безспорното и не е разпределил правилно доказ.тежест, като не е спорно, че дружеството не събира данни за идентифициране на потребители на предплатени карти.Има спор единствено по правото и той е попадат ли в обхвата на чл. 251 ал.1 т.1 от ЗЕС предплатените карти за интернет, без гласова и СМС услуга.Касаторът счита, че не съществува негово законово задължение да събира данни за идентифициране на

потребителя на предплатена карта за пренос на данни, когато тази услуга се предоставя самостоятелно от телефонна услуга. Такова задължение няма и по чл. 138г от Закона за противодействие на тероризма. До момента и КРС не е тълкувала закона по този превратен начин, като потвърждаването на тази санкция ще постави дружеството в положение на нарушител по десетки хиляди предплатени карти, като то ще ги прекрати едностранно и така ще наруши правата на потребителите си. В съд. заседание юрисконсулт С. поддържа жалбата.

Ответникът Комисия за регулиране на съобщенията се представлява от юрк. М., който оспорва жалбата и представя решение на същия кас. състав на АССГ по аналогичен казус. Санкцията е наложена в мин. размер по закон, като не е налице маловажен случай.

Прокурорът изразява становище за законосъобразност на решението на СРС.

Съдът намира кас. жалба за допустима, като депозирана в срока и съгл. изискванията на АПК, пред надлежни съд, от лице с активна проц. легитимация, срещу акт от категорията на посочените в чл. 63 ал. 1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

Кас. състав намира следното:

Решението на СРС е валидно и допустимо, както и постановено при правилно приложение на мат. закон. Не се твърди проц. незаконосъобразност на решението, нито явна несправедливост на наложеното наказание, поради което съставът няма да се произнася по тези кас. основания.

Настоящият състав вече се е произнесъл по аналогичен казус с Решение № 1009/19.02.19г по канхд № 12948/18г на АССГ, като е приел по приложението на мат. закон следното становище: в чл. 251 и ал. 1 т. 2 от ЗЕС не е въведено разграничение в услугите „интернет достъп“ според това дали са предплатени или по абонаментни планове. Следователно всеки, предоставящ услугата „интернет достъп“ следва да разполага с информацията по чл. 251б ал. 1 т. 1 от ЗЕС /който текст борави с общите понятия по § 1 т. 39 и т. 40 от ДР на ЗЕС, а сред тях попадат и услугите по чл. 251 и ал. 1 т. 2 от ЗЕС/. Данните следва да са с обхвата по § 1 т. 83 от ДР на ЗЕС, като § 80 от ПЗР на ЗЕС не налага изключение от правилото на чл. 251б от ЗЕС, а регламентира ред според момента на генериране на данните и пояснява единствено услугите по чл. 251 и ал. 1 т. 1 от ЗЕС, без да ограничава събирането на данни за ползвателите на интернет достъп.

СРС се е произнесъл при правилно установена фактическа обстановка, която се подкрепя от събраните по делото доказателства. Извършена е проверка относно допустимостта на въз. жалба, както и относно валидността и законосъобразността на НП, респ. АУАН. Кас. инстанция споделя изводите на СРС.

Решението на СРС като мат. законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал. 1 от АПК, Кас. състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение от 22.11.19г по нахд № 9149/18г на СРС,НО, 18-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: